

DIKTÁT 2 - PŘEPIS

Na velikonoční neděli se Martin vydal na vědeckou výpravu. Došel k blízké řece, kde objevil hezké ryby. Vyfotil je a později si vyhledá, co jsou za druh. Kolem řeky rostlo mnoho květin. Od každé rostlinky si jednu utrhnul. Doma je vylisuje a pojmenuje. Našel třeba bleduli, pryskyřník a samozřejmě různé trávy.

Martin brzy došel až k rybníku a zamyslel se. Žijí tu stejné ryby jako v řece? V hluboké vodě ale spatřil jen odrazy stromů. Jak dlouho se tu zrcadlí všechny ty duby, břízy a lípy? Na chvíli se posadil na břeh. Fotákem zachytil třpytící se hladinu, sýkoru na větvi a hmyz v nízkém jeteli. Na hrázi zahlédl místního rybáře. Uměl by Martinovi zodpovědět jeho otázky? Chlapec neváhal a hbitě se rozběhl na výzvědy.

DIKTÁT 2 - ZDŮVODNĚNÍ

Na velikonoční (*není v. s.*) neděli (*v. růže*) se Martin vydal (*předpona vy*) na vědeckou (*součást kořene -věd-*) výpravu (*předpona vý*). Došel k blízké (*není v. s., z-blizoučko*) řece, kde objevil (*předpona ob + kořen jev, není v. s.*) hezké (*z-hezoučký*) ryby (*v. žena*). Vyfotil (*předpona vy*) je a později si vyhledá (*předpona vy*), co jsou za druh (*h-druhy*). Kolem řeky rostlo mnoho květin (*uvnitř kořene -květ-*). Od každé rostlinky si jednu utrhnul. Doma je vylisuje (*předpona vy, lisovat není v. s.*) a pojmenuje. Našel třeba bleduli (*v. růže*), pryskyřník a samozřejmě různé (*uprostřed slova*) trávy (*v. žena*).

Martin brzy (*v. s. po z*) došel až k rybníku a zamyslel (*od v. s. myslet*) se. Žijí tu stejné ryby (*v. žena*) jako v řece? (*věta tázací*) V hluboké vodě ale spatřil jen odrazy (*v. hrad*) stromů. Jak dlouho se tu zrcadlí (*sloveso v přítomném čase*) všechny ty duby (*v. hrad*), břízy (*v. žena*) a lípy (*v. žena*)? (*věta tázací*) Na chvíli (*v. růže*) se posadil na břeh (*h-břehy*). Fotákem zachytil třpytící se (*od v. s. třpytit se*) hladinu, sýkoru (*v. s. po s*) na větvi (*v. píseň*) a hmyz (*v. s. po m*) v nízkém (*z-nizoučko*) jeteli (*v. stroj*). Na hrázi (*v. píseň*) zahlédl místního (*není v. s.*) rybáře. Uměl by (*od v. s. být*) Martinovi zodpovědět (*součást kořenu -věd-*) jeho otázky (*z-otázek*)? (*věta tázací*) Chlapec neváhal a hbitě (*není v. s.*) se rozběhl (*součást kořene -běh-*) na výzvědy (*předpona vý, ě- součást kořene -věd-*).

v. s. = vyjmenované slovo

Psaní i/ y po měkkých (ž, š, č, ř, c, j, d', f, ň) a tvrdých (h, ch, k, r, d, t, n) souhláskách není v textu zdůvodněno.